

Анализът на структурните изменения би трябвало да продължи с изследване насочеността на структурната динамика. При Минасян (1980) тя се изследва въз основа на ъгъла α , а при Христов, Янкова (1986) - чрез разстоянието d .

При използване на ъгъла α насочеността на структурната динамика трябва да се изследва в n -мерното евклидово пространство, а при прилагане на разстоянието d - в хиперравнина, определена от крайните структури. Поради това предимство имат измерителите, построени на основата на разстоянието d между сравняваните структури.

Христов и Янкова (1986) показват още един подход за изследване насочеността на структурната динамика. Той се основава на две факторни влияния: промяна в степента на неравномерност и промяна в посоката на неравномерност при разлагане на общото структурно изменение¹. Съответните факторни влияния при използване на ъгъл α се означават с α_3 и α_4 , а при прилагане на разстоянието d - с d_3 и d_4 .

Използването на факторните влияния d_3 и d_4 има това предимство при изследване насочеността на структурната динамика, че дава възможност за нейното графично представяне. Тази възможност е използвана от Янкова (1997) при изследване промените в структурата на производството по основни отрасли за периода 1960-1994 г. и при изследване промените в структурата на промишлеността за периода 1975-1994 г.

Проведеният сравнителен анализ и възможностите, които предоставят факторните влияния d_3 и d_4 за разширяване и задълбочаване на анализа и за прогнозиране развитието на статистически структури, дават основание при изследване на структурни изменения да бъде препоръчано използването на евклидовото разстояние d и съответния обобщаващ измерител K_d като най-подходящи за оценяване и изследване насочеността на структурните промени.

СТАНОВИЩЕ ОТНОСНО
СТАТИЯ НА Е. ХРИСТОВ
(1999, БР. 2, С. 3-15)

В статията се лансира тезата, че се различават „абсолютни, относителни и комплексни структурни различия или изменения. Тъй като за всички няма универсален измерител, предлагат се съответни най-подходящи измерители“. Във връзка с това се изказва несъгласие с тази теза, твърдения и препоръки.

1. Обобщаващите измерители, с които се изследват структурните изменения, при статистическия подход се основават на единични измерители за абсолютни структурни изменения или на единични измерители за относителни структурни изменения, или на тяхното едновременно (комплексно) отчитане.

¹ Идеята за разлагане на общото структурно различие на факторни влияния е на Н. Янкова, а самото разлагане е извършено съвместно с Е. Христов.